

Leto 1905.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LIII. — Izdan in razposlan dne 1. septembra 1905.

Vsebina: (Št. 138—141.) 138. Ukaz o prepovedi krošnjarstva v okolišu trške občine Hof ob Litvi gori. — 139. Razglas o ustanovitvi okrajnega glavarstva v Zastavni v Bukovini. — 140. Dopustilnica za lokalno železnico iz Levova v Podhajce. — 141. Ukaz, da se trška občina in graščinsko ozemlje Straža odkazujeta okolišu okrajnega sodišča Radavec v Bukovini.

138.

Ukaz trgovskega ministrstva v porazumu z ministrstvom za notranje stvari in finance z dne 20. julija 1905. l.

o prepovedi krošnjarstva v okolišu trške občine Hof ob Litvi gori.

Na podstavi § 10 cesarskega patenta z dne 4. septembra 1852. l. (drž. zak. št. 252) in § 5 izvršitvenega predpisa k njemu se prepoveduje krošnjarstvo v okolišu trške občine Hof ob Litvi gori.

Ta prepoved se ne uporablja na pripadnike krajev, navedenih v § 17 krošnjarskega patenta in v dotičnih dodatnih ukazih, ki uživajo ugodnosti gledé krošnjarstva.

S to prepovedjo se tudi ne izpreminja v § 60, odstavku 2 obrtnega reda omenjeno prodajanje tam označenjenih, vsakdanji rabi služočih izdelkov kmetijstva in gozdarstva od hiše do hiše ali na cesti.

Bylandt s. r.

Call s. r.

Kosel s. r.

139.

Razglas ministrstva za notranje stvari z dne 15. avgusta 1905. l.

o ustanovitvi okrajnega glavarstva v Zastavni v Bukovini.

Njegovo c. in kr. apostolsko Veličanstvo je z Najvišjim sklepom z dne 15. avgusta 1905. l., deloma izpreminjujé z ukazom ministrstva za notranje stvari z dne 10. julija 1868. l. (drž. zak. št. 101) razglašeno upravno razdelitev vojvodine bukovinske, blagovolilo najmilostliveje odobriti ustanovitev okrajnega glavarstva z uradnim sedežem v Zastavni.

Uradni okraj tega okrajnega glavarstva naj obsega sodni okraj Zastavna, ki se izloči iz sedanjega političnega okraja Koeman.

Okrajno glavarstvo v Zastavni naj začne svoje uradno poslovanje s 1. dnem oktobra 1905. l.

Bylandt s. r.

140.

Dopustilnica z dne 19. avgusta 1905. l.

za lokalno železnico iz Levova v Podhajce.

Na podstavi Najvišjega pooblastila dodeljujem v porazumu z udeleženi ministri c. in kr. tajnemu svetniku in komorniku Romanu grofu Potockemu v družbi s profesorjem dr. Adamom Czyżewiczem in velikim posestnikom Adamom vitezom pl. Treterjem dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo napraviti kot pravilnotirno lokalno železnico od pripravnega mesta blizu postaje Levov-Podzamecze državno-železnične proge Levov—Podwołoczyska čez Winnike, Przemysłane, Brzeżane in Potutore v Podhajce po določilih zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238), ter zakonov z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), z dne 15. julija 1903. l. (drž. zak. 154) in z dne 16. maja 1905. l. (drž. zak. št. 81) po pogojih in načinih, ustanovljenih v nastopnem:

§ 1.

Koncesionarji so dolžni na zaukaz državne uprave napraviti panogo od postaje Levov Łyczaków s konca oznamenjane železnice do stika z železniško progo Levov—Černowce poleg Persenkówke in potemtakem naj se spodnja določila uporabljajo tudi na to panogo.

§ 2.

Za železnico, ki je predmet te dopustilnice, uživajo koncesionarji v členu V zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz leta 1895.) omejene ugodnosti.

§ 3.

Za dopuščeno železnico dodeljuje država za dobo od časa, ko se začne obrat, do pretoka 76. leta dopustilnega trajanja poroštvo letnega čistega donosa v višini potrebščine za štiri odstotno obrestovanje in razdolžno kvoto prednostnega zajma, ki ga bo vzprejeti zastran nabave novcev in razdolžiti v zgoranjem času, in to tako, da dopolni primanjkljaj državna uprava, če bi letni čisti donos ne dosegel zneska, za katerega velja poroštvo.

Oznamenjeni prednostni zajem pa se sme vzprejeti samo do tistega imenskega zneska, ki ga svoječasno določi državna uprava in ki je potreben za nabavo zneska 12,000.000 K v gotovini.

§ 4.

Od letnega, po § 3. s poroštvom zagotovljenega čistega donosa je v odplačilo prednostnega zajma, ki se vzprejme, porabiti tisti znesek, ki ga določi državna uprava po razdolžnem črtežu, katerega odobri ona in po katerem je razdolžiti vso napravno glavnico v času, dokler bo trajalo dopustilo.

§ 5.

Doplačilo po prevzetem poroštvu mora državna uprava opraviti zadnji čas tri mesece po predložitvi dokumentiranega letnega računa potem, ko je bil ta račun pregledan.

Erar bo pa za pogojeno obrestovanje in za poročno razdolžbo zajma ob dogovorjenih rokih dospelosti po meri potrebščine, izpravljene na podstavi proračuna o donosu, toda pridrževaje si obračun na podstavi letnega računa, dajal delna plačila tudi poprej, ako vložé koncesionarji dotično prošnjo šest tednov poprej, nego izteče rok.

Ako bi se pokazalo po dokončni ustanovitvi letnega računa, ki ga bo predložiti kolikor moči v treh mesecih po preteku obratnega leta, da so bila predplačila odmerjena previsoko, naj koncesionarji precej vrnejo dobljeni presežek prištevisi šest odstotkov obresti.

Doplačilo se mora zahtevati od države zadnji čas v letu dni po preteku dotičnega obratnega leta, ker bi sicer nehala pravica do njega.

§ 6.

Z zneskom, ki ga bo plačevala državna uprava vsled prevzetega poroštva, je ravnati zgolj tako, kakor s predplačilom, ki daje obresti po štiri od sto na leto.

Kadar preseže čisti donos železnice zagotovljeno letno vsoto, tedaj se bo moral dotični prebitek

precej odpraviti na državno upravo v povračilo danega predplačila z obrestmi vred tako dolgo, dokler se ne odplača popolnoma.

Pri tem je opravljati dospele obresti, preden se vrnejo predplačila.

Terjatve države iz takih predplačil ali obresti, ki še niso bile plačane ob času, ko mine dopustilo ali ko se odkupi železnica, je opraviti iz še ostajajoče imovine podjetja, h kateri spada zlasti tudi odškodnina, ki se plača za odkup (§ 18).

§ 7.

Kaki stroški za beležbo efektov na domačih in vnanjih borzah, kake kuponske kolkovnine in davki, ki jih bo moralo plačevati podjetje po preteku davka prostih let, se smejo postavljati v obratni račun za potrošni postavki.

Isto velja tudi o kakih upravnih prispevkih, ki jih bo plačevati za prednostni zajem, ki se vzprejme, in pa o kakih povračilih za davke in pristojbine, ki jih bo opravljati posojajočemu finančnemu zavodu.

Za državna doplačila ne bo plačevalo podjetje nikakega davka.

§ 8.

Gradnjo s konca oznamene železnice je dokončati najdalje v treh letih, računaje od današnjega dne. Dodelano železnico je takoj izročiti javnemu prometu ter vzdrževati po nji obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Rok gradnje za v § 1 imenovano panogo ustanovi o svojem času c. kr. železniško ministrstvo.

Da se bodo držali gorenjega roka za gradnjo in pa da izvrše in opremijo železnico, kakor zahteva dopustilo, morajo dati koncesionarji na zahtevo državne uprave zagotovilo, položivši primerno varščino v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgoranje dolžnosti po krivdi koncesionarjev, se sme izreči, da je zapala ta varščina.

§ 9.

Da izdelajo dopuščeno železnico, se podeljuje koncesionarjem pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Ista pravica se podeljuje koncesionarjem tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se morda naredile in o katerih bi državna uprava spoznala, da je njih naprava v javni koristi.

§ 10.

Koncesionarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar ustanavlja ta dopustilnica, in dopustilnih pogojev, postavljenih po ministrstvu za železnice, in pa drugih ukazil, ki se dadó v tem oziru, pa tudi tega, kar velevajo semkaj mereči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in pa obratni red za železnice z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.), potem zakoni in ukazi, ki se morda dadó v bodoče.

Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbes in prometni predpisi, obseženi v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, toliko, kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere dopuščene železnice in sosebeno na zmanjšano vozno brzino, zdelo dopustno ministrstvu za železnice, in na to stran bodo veljali dotični posebni obratni predpisi, ki jih izdá ministrstvo za železnice.

§ 11.

Gradnja dopuščene železnice se izvrši po ukazilih, ki jih za to izda ministrstvo za železnice, pod neposrednjim vodstvom in nadzorom ministrstva za železnice, oziroma organa, ki ga ono odpošlje v to.

Gradnjo in dostave je po podrobnem projektu in proračunu stroškov, ki se sestavi pod primernim vplivom državnih organov, oddati pod neposrednjo ingerencijo vlade in kolikor moči po pogojih, navadnih pri gradnji državnih železnic.

Dela za gradnjo je oddati ločeno od nabave novcev.

Vse za gradnjo potrebno gradivo, med tem tudi gradivo za vrhno gradnjo, železne mostove itd. je

priskrbovati samo in edino iz domačih rudnikov ali tvornic.

Oddajaje vozila in opremila se je seosebno tudi ozirati na to, da se posamezna rabljena gradiva dobivajo iz domačih virov.

Izjemo od teh določil more, ako posebno zahtevajo koncesionarji, c. kr. železniško ministrstvo dovoliti tedaj, ko bi se dokazalo, da bi domači rudniki ali tvornice ne bile zmožne, dotične dostave izvrševati pod enakimi pogoji gledé cene, kakovosti in dostavnega časa, kakor so jih ponujali inozemski rudniki in tvornice.

Ako bi se kaj takega zaprosilo z ozirom na dostavni rok, bode koncesionarjev dolžnost, prinesiti dokaz za to, da so se za časa, toda brez uspeha obrnili do domačih podjetij.

Pri gradbenih delih je seosebno uporabljati domače delavce.

§ 12.

Koncesionarjem se priznava pravica, da s posebnim dovolilom državne uprave in s pogoji, ki jih ta postavi, narede v izvršitev dopuščene železniške podjetbe posebno delniško družbo, katera stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Koncesionarji imajo pravico, po pogojih, ki jih ustanovi državna uprava, vzprejeti eventualno v delne zadolžnice razdeljen vrednostni zajem v nominalnem znesku, ki ga ustanovi državna uprava (§ 3) in katerega bo obrestovati s štirimi odstotki in razdolžiti v 76 letih.

Ta prednostni zajem je oddati po ukazilih, katere ukrene državna uprava.

Koncesionarjem se priznava pravica, izdati predstvene delnice, ki gredó gledé na obrestovanje in razdolžbo pred osnovnimi delnicami, do zneska, ki ga določi državna uprava in pod pogoji, ki jih ona ustanovi.

Dividenda, ki gre predstvenim delnicam, preden nastane osnovnim delnicam pravica do dobivanja dividende, se ne sme izmeriti više kakor s 4 odstotki; tudi ne sme biti doplačila iz doneskov poznejših let.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državne uprave.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakršni drugi stroški razen stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in opravo železnice, vštévši nabavo vozil z odobrilom državne uprave res uporabljenih in prav izkazanih, in pa razen zneska za dobavo gradivne zaloge in blagajniških dotacij, ki ga ustanovi državna uprava, prištévši interkalarné obresti in razdolžné kvote, ki so bile med grajenjem res izplačane in kar je res bilo kurzne izgube ob dobavi glavnice.

Ako bi bilo po popolni porabi prve napravne glavnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se smejo dotični stroški prištéti napravní glavnici, če je državna uprava privolila v namerjane nove stavbe ali v pomnožbo obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Družbena pravila in pa obrazci predstvenih zadolžnic ter osnovnih in predstvenih delnic, ki se morda izdadó, potrebujejo odobrila državne uprave.

§ 13.

Vojaščina se mora prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife, odpravljaje osebe in reči, se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, ki bodo veljala vsak čas pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se uporabljajo tudi na deželno brambo in na črno vojsko obeh državnih polovic, na tirolske deželne strelce in na orožništvo, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi, kadar potujejo te osebe službeno na svoj račun na orožne vaje in kontrolne zборе.

Koncesionarji so dolžni pristopiti k dogovoru, sklenjenemu med avstrijskimi železniškimi družbami zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov in pa zastran vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prevoze, nadalje pristopiti k vsak čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prevozu takih bolnikov in ranjencev, ki jih je na račun vojaške blagajnice prevažati ležeče.

Vsakčas veljajoči predpis za vojaški prevoz po železnicah, potem vsakčas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarje moč in veljavo z dnem, katerega se prične po do-

puščeni železnici obrat. Predpisi omenjene vrste, ki se izdadó šele po tem času, pa se ne objavijo v državnem zakoniku, zadobé za koncesionarje veljavnost tedaj, kadar se jim priznanijo uradoma.

Te dolžnosti imajo koncesionarji samo toliko, kolikor se zdi njih izpolnjevanje izvršljivo z ozirom na sekundarni značaj te proge in na olajšila, vsled tega dodeljena gledé naprave in opreme.

Koncesionarji so dolžni, oddajaje službe se ozirati v zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60) na doslužene podčastnike iz vojske, vojne marine in deželne brambe.

§ 14.

Za prevažanje civilnih stražnih čet (varnostne straže, finančne straže itd.) je slično uporabljati znižane tarifne postavke, ki veljajo za prevažanje vojakov.

§ 15.

Obrat železnice, ki je predmet te dopustilnice, bo vodila ves čas, dokler bo trajalo dopustilo, na račun koncesionarjev država, in koncesionarji bodo morali upravi državnih železnic povrniti stroške, ki ji res nastanejo po tem obratovanju ali kateri se ustanové eventualno poprek. Načini, kako je voditi ta obrat, se uravnajo z obratno pogodbo, ki se sklene med državno upravo in koncesionarji.

Pri tem se državni upravi pridržuje, po svojem izprevidu urejati obrat, ustanavljati tarife za prevažanje oseb in blaga, kakor tudi razredbo blaga in vsa postranska določila, ki se tičejo prevažanja tovorov, potem ustanavljati vse oprave železniškega podjetja za javne službene stroke, sosebno na korist poštne uprave in državnega telegrafskega zavoda, oziraje se vsak čas na obstoječe prometne potrebe, in to tako dolgo, dokler se bo res zahtevalo državno poroštvo ali se ne vrnejo poroštvena predplačila, ki jih dá država.

Po preteku tega časa se je koncesionarjem ravnati po postavljenih obratnih pogojih, oziroma po dotičnih v obratni pogodbi ukrenjenih določilih.

§ 16.

Koncesionarji imajo dolžnost, po pogojih in pri-
držkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. de-

cembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), državni upravi na njeno zahtevanje vsak čas dopuščati skupno rabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imela državna uprava pravico, prosto določevaje tarife, za primerno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§ 17.

Dopustilna doba in ž njo vred v § 9, lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba zoper napravo novih železnic se določa na 90 let, računaje od današnjega dne, ter mine po izteku tega roka.

Državna uprava smé izreči, da je izgubilo dopustilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnile dolžnosti, v § 7 ustanovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata po taki krivdi koncesionarjev, ki bi se mogla opravičiti v zmislu § 11 zakona o dopuščanju železnic.

§ 18.

Državna uprava si pridržuje pravico, da sme dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat oddana, vsak čas odkupiti po nastopnih določilih:

1. Odškodnina, ki jo je dati, če se železnica odkupi, bodi v tem, da država namesto koncesionarjev prevzame, da sama plača v § 12 označeni prednostni zajem in pa kake druge po koncesionarjih z odobrilom državne uprave v poplačilo zaračunljivih napravnih stroškov (§ 12, odstavek 7 in 8) vzprejete hipotekarne dolgove v zneskih, ob času odkupa še ne razdolženih, in pa da plača vrhu tega znesek v višini delniške glavnice, v kolikor še ni bila razdolžena v času odkupa, v gotovini ali v državnih zadolžnicah.

Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju uradno zaznamovali na dunajski borzi o državnih zadolžnicah enake vrste.

2. Plačavši v št. 1 predpisano odškodnino, pride država po odkupu železnice in z dnem tega odkupa brez daljnje odplate v bremen čisto, oziroma samo s še ne poplačanimi ostanki po odobrili

državne uprave vzprejetih zajmov obremenjeno last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, všteti tudi vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice, ki so last koncesionarjev, in postranska opravila, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in glavnične reserve, kolikor niso že bile porabljene namenu primerno z odobrilmom državne uprave.

3. Sklep državne uprave o izvrševanju državne odkupne pravice, ki naj se zgodi vselej s pričetkom koledarskega leta, se v obliki izjave priobči železniškemu podjetju najpozneje do 31. dne oktobra neposrednje zadnjega leta pred odkupom.

V tej izjavi se določa:

- a) čas, od katerega se opravi odkup;
- b) železniško podjetje, ki je predmet odkupa, in drugi imovinski predmeti, ki morajo biti si kot pritiklina železniškega podjetja, bodi si v poplačilo državnih terjatev iz poroštvenega razmerja ali iz drugih pravnih naslovov preiti na državo;
- c) znesek odkupnine, ki jo naj država plača železniškemu podjetju, eventualno s pridržkom poznejše izprave začasno ovedene odkupne cene (št. 1) s povedbo plačilnega roka in plačilnega kraja.

4. Državni upravi se pridržuje pravica, vročivši odkupno izjavo ob enem postaviti posebnega komisarja, ki naj pazi na to, da se stanje imovine od tega časa počenši ne izpremeni na škodo državi.

Vsaka oddaja ali obrememba nepremičnih imovinskih predmetov, navedenih v odkupni izjavi, potrebuje od časa odkupne izjave pritrditve tega posebnega komisarja.

Isto velja o vsakem prevzetju novih dolžnosti, ki segajo čez mejo rednega pravnega obrata ali povzročujejo trajno obremenitev.

5. Koncesionarji so dolžni poskrbeti za to, da bo mogla državna uprava dne, ki je ustanovljen za odkup, prevzeti fizično posest vseh v odkupni izjavi navedenih imovinskih predmetov.

Ako bi koncesionarji ne izpolnili te dolžnosti, ima državna uprava pravico, tudi brez privolitve koncesionarjev in brez sodnega posredovanja v fizično posest vzeti oznamene imovinske predmete.

Počenši s časom odkupa se bo odkupljena železnica obratovala za račun države, in potemtakem so vsi obratni dohodki na korist, vsi obratni stroški pa na škodo državi.

Čisti doneski, ki se pokažejo po obračunu do časa odkupa, ostanejo železniškemu podjetju, ki pa mora samo poravnati vse iz gradnje in obrata železnice do zgorenjega časa nastale obračunske dolžnosti in drugačne dolgove.

6. Vlada si pridržuje pravico, da na podstavi odkupne izjave (št. 3) vknjiži državno lastninsko pravico na vseh nepremičnih imovinskih predmetih, ki preidejo vsled odkupa na državo.

Koncesionarji so dolžni, dati na zahtevanje državni upravi na razpolago pravne listine, ki bi bile v ta namen morda še potrebne z njene strani.

§ 19.

Ko mine dopustilo in tistega dne, katerega mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek dopuščene železnice in vse premične in nepremične pritikline, všteti vozila, gradivne zaloge in blagajnične zaloge, kake dovlačnice in postranska opravila, ki so last koncesionarjev, in pa iz napravne glavnice narejene obratne in glavnične reserve, v obsegu, povedanem v § 18, št. 2.

Ko mine to dopustilo, in pa tudi, ko se odkupi železnica (§ 18), obdrže koncesionarji last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetja, in pa kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last posebnih naprav in poslopij, narejenih in pridobljenih iz lastne imovine, ki so si jih koncesionarji zgradili ali pridobili sami po oblasti državne uprave z izrečnim pristavkom, da te reči niso pritiklina železnice.

§ 20.

Komisar, ki ga postavi državna uprava, ima pravico, kolikorkrat se mu zdi primerno, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, ki bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе,

ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, oziroma kvarne javni koristi in finančni koristi poroštvojočega državnega zaklada; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, si izprostiti precej odločilo ministrstva za železnice, ki naj se dá brez odloga in ki veže družbo.

§ 21.

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, se pridržuje državni upravi nadalje pravica, poprijeti se zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreči, da je dopustilo izgubilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Wrba s. r.

141.

**Ukaz pravosodnega ministrstva
z dne 22. avgusta 1905. l.,**

**da se trška občina in graščinsko ozemlje Straža
odkazujeta okolišu okrajnega sodišča Radavec
v Bukovini.**

Na podstavi zakona z dne 11. junija 1868. l. (drž. zak. št. 59) se trška občina in graščinsko ozemlje Straža iz okoliša okrajnega sodišča Seletin odkazujeta okolišu okrajnega sodišča Radavec.

Ta ukaz zadobi moč 1. dne januarja 1906. l.

Klein s. r.

